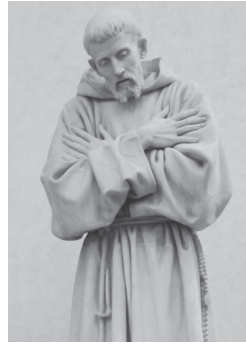

OP DOORTOCHT

Vrede en alle goeds

De franciscaanse gedenkdagen rond Clara, Franciscus en onze patronen Lodewijk en Elisabeth bevinden zich op de jaarkalender dicht bij elkaar. In drie maanden en een week passeren ze alle vier; tussen 11 augustus en 17 november. Een intensieve periode als je het een beetje volgt. Misschien niet eens zo ongunstig om na de wat rustiger periode van alle vakanties goed gevoed te worden met wat deze vier personen ons te vertellen en te bieden hebben. Door de rust wordt je vaak weer wat ontvankelijker voor iets nieuws.

Vier mensen uit de twaalfde en dertiende eeuw. Twaalf jaren lang liepen ze alle vier tegelijk rond in Europa, de een als kind, de ander in de volheid van zijn of haar leven. Allen hebben levensvormen, eigenschappen of

woorden nagelaten die ons achthonderd jaren later nog steeds inspireren. Een bijzondere tijd dus destijds. Geen rustige tijd, maar meer crisis en onrust. In die tijd ontstond de behoefte aan een ander geluid, een andere richting. Onder aanvoering van Franciscus hebben deze vier mensen dat bij ons gebracht.

Als ik dit typ is net enkele uren daarvoor in Barcelona een aanslag gepleegd. Een busje rijdt op het publiek op de Ramblas in. Er is nog alle onduidelijkheid over slachtoffers en daders, maar er zijn wel meerdere doden te betreuren. Ik merk bij mezelf dat ik dit voeg bij de onrust van onze tijd. Dit soort aanslagen beginnen trouwens ook al te wennen. De schok en verontwaardiging is steeds minder. Terwijl ik mij aan de andere kant afvraag welke stappen er in onze tijd nodig zijn om hiervoor

een tegenover te zijn, om een tegenbeweging op gang te brengen. Franciscus en de zijnen lieten in hun tijd een andere leefwijze met bijbehorende opvatting zien. En dat werkte, was geen hype en heeft de eeuwen door standgehouden.

Het tegenover in onze tijd mag iets soortgelijks zijn. Bijvoorbeeld door afstanden tussen mensen te verkleinen zodat het gezegde 'onbekend maakt onbemind' minder opgaat. Dit vraagt om te investeren in onszelf en de ander, vooral de vreemde in ons midden. Hiervoor kunnen we sterke aanknopingspunten vinden bij de vier middeleeuwen. In hun tijd sprongen zij er onder andere uit met recht doen (Lodewijk), interactie met de islam

(Franciscus), armenzorg zonder aanzien des persoons (Elisabeth) en het gebed (Clara). Bij hen mogen wij zoeken naar richtingwijzers voor onze tijd. Door ons in deze vier personen te verdiepen investeren we in onszelf, in ons denken en doen. Investeren die van belang zijn voor onze tijd. Hopelijk zal dit ook doorwerken in een houding en activiteit naar de ander toe. Onze vier middeleeuwen hebben dat in ieder geval wel laten zien.

Ik wens u/je goede gedenkmomenten toe. Dat wij ons door hen mogen laten volstromen. Dat hun geest ons mag bezielen. Goed voor onze tijd.

Theo Reuling ofs

Lodewijk

Elisabeth